

der er anset mod, at dette Lovforslag udelukker Indtrædelsen af Børn, er jeg af den bestemte Formening, at Børneforsørgelse ikke har Nogetsomhelst med dette Spørgsmaal at gjøre, saaledes som jeg opfatter det foreliggende Spørgsmaal. Det, vi her have med at gjøre, er at undersøge, paa hvilken Maade man kan yde Hjælp til de Paagjældende selv, til deres egne Bestræbelser for at hjælpe sig selv; men her er ikke Tale om at yde Hjælp til at sikre Børns Fremtid. Naar Forældre sikke deres Børns Alderdom, er det ikke Individierne selv, der anstrænge sig for at sikre sig, og man turde vel endog saa gaa saa vidt at sige, at i samme Forhold, som Forældre forud have sikret deres Børns Alderdom, i samme Forhold ville deres egen Bestræbelse for sig selv senere blive svagere. — Blandt de Afgjørelser, der i Lovforslaget ere henvisne til regulativmæssig fastsættelse, er ogsaa en om Virkningen af, at de anmeldte Indstud ikke blive regelmæssig betalte, eller endog saa, at Bedkommende fuldstændig ophøre med Betalingen. Det er fra flere Sider fremdraget, at det vilde være heldigere, at en saadan Bestemmelse fandtes i selve Loven i Stedet for i Regulativet. Dersom det skulde være den afgjørende Indvending mod Lovforslaget, at man ved disse Bestemmelser om, hvad der skal fastsættes ved Regulativer, har villet forbeholde Administrationen for stor Myndighed, for ikke at sige Wilkaarlighed, skulde det virkelig ikke blive nogen endelig Hindring for, at Lovforslaget kom ud. Jeg fastholder, at disse Bestemmelser om Indbetaling og Udbetalingsmaaden osv. heldigere fastsættes ved Regulativer, der kunne tillempe og forandres, uden at man hver Gang behøver at appellere til Lovgivningsmagten, men paa den anden Side erkjender jeg, at det vel vil være muligt at indføre Bestemmelser herom i selve Lovforslaget, ialtsald Hovedbestemmelser, saaledes at man ikke skal kunne have Betænkeligheder fra nogen Side mod Lovforslaget af den Grund, at det overlader for Meget til administrativ Wilkaarlighed. Saa meget forekommer mig imidlertid at være afgjort, at det ikke kan undgaaes, at der tages saadanne Bestemmelser. Skal det have nogen Betydning, at den forsynlige Mand eller Kvinde binder sig til Indbetalingen for at sikre sig et Alderdomsgode, maa der ogsaa være Bestemmelser om Virkningen af, at den — om man vil kalde det saa — Kontrakt, der er indgaaet, ikke overholdes. Jeg har ikke tænkt mig, at Virkningen deraf skulde være den, at en Uregelmæssighed i Indbetalingen, et periodisk Ophør af denne, skulde berøve den

Bedkommende alt Tilskud fra Statskassen, men det forekommer mig at være ganske naturligt, at en saadan Omstændighed maa virke paa Tilskudets Størrelse. Der kunde i mine Tanker endog saa være Spørgsmaal, om det ikke vilde være det rigtige System at afpasse Tilskudene overhovedet efter den Tid forud for Nydelsesaaret, det 55de Aar, hvori Offret bringes, og ikke alene efter Regelmæssigheden af Indbetalingerne. Det er for mig ganske klart, at det er et langt større Offer for den Unge, for hvem Alderdommens Tryk og Nød er en fjeen Tanke, at binde sig til Indstud, end det er for den Eldre; men paa den anden Side har det jo den allerstørste Betydning, at man ikke opretter for længe at søge at sikre sig en Alderdomsforsørgelse. Der kunde altsaa endog saa være Spørgsmaal, om det ikke var et fornuftigt System at lade Statstilskuddet aftage, endog saa ved regelmæssige Indbetalinger, eftersom Indskuddene blive gjorte længere op mod det 55de Aar, men jeg har ikke villet give denne Tanke Udtryk i Lovforslaget. Det forekommer mig nemlig, at det er det Heldigste, at en Lov som denne, der skal bruges af Menigmand, er saa simpel i sin Bygning, saa let overskuelig, saa let forståelig som muligt, og derfor har jeg troet, at mere komplicerede Bestemmelser ikke vare heldige i Lovforslaget. — Jeg tror nu at have omtalt alle de væsentligere af de Bemærkninger, som ere fremkomne mod Lovforslaget, og da det jo ikke er uændynligt, at dette er min sidste Udtalelse ved Lovforslagets første Behandling, vil jeg slutte med ret varmt at anbefale ogsaa til dem, der ikke blot ikke fuldt ud, men heller ikke i meget væsentlige Punkter tro at kunne slutte sig til Lovforslaget, dog at skjænke det den videregaende, den alvorlige og den omhyggelige Underfølgelse, som, om end Lovforslaget ikke bliver til Lov nu, dog ialtsald kunde tjene til i Virkeligheden at fremskynde Afgjørelsen af et Spørgsmaal som dette, som jeg for mit Bedkommende tillægger stor Betydning for Samfundet i det Hele.

Formanden (Berg): Den høitærede Minister yttrede, at han forgjæves havde eftersøgt i Tidenden nogle Udringninger af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen). Tidenden er imidlertid med Hensyn til dette noiagtig efter de stenografiske Optegnelser, og jeg vil i saa Henseende henvisse den høitærede Minister til Spalte 615 øverst, hvor han vil finde de omhandlede Udryk.